

Behandling, hvor vi ikke ret kunne drage alle Forholdene ind under Overveelse, fordi vi ikke kunne forudsætte, at de ere bekjendte for alle Medlemmer — paa en saadan Maade kan jeg ikke være med at vedtage Forandringer. Det er ogsaa derfor, at jeg har været med at stille Forslaget under Nr. 2, idet jeg derved er i Overeensstemmelse med, hvad jeg udtalte ved anden Behandling, at jeg nemlig ikke vilde have Noget imod, at Summen til de nuværende Lønninger blev forhøjet, men at jeg ikke kunde ønske, at der skulde skee nogen Forandring i de bestaaende Forhold, før der var givet Rigsdagen Leilighed til at behandle Sagen udførligt, ved Forelæggelse af den egentlige Fundats. Skulde dette Forslag under Nr. 2 ikke gaae igjennem, hvad det maaskee, efterat Ministeren har udtalt sig bestemt imod det, ikke har nogen Udfigt til, kan jeg dog ikke derved bevæges til at stemme for Forslaget under Nr. 1. Hvis det Hele forkastes, vilde Forholdene jo blive ganske uforandrede, som de for Dieblisset ere, og der vilde da maaskee netop være den største Opfordring for Ministeren til her paa Rigsdagen at forelægge en Fundats, hvilket jeg, som sagt, anseer for det Æsttelige og ene Rigtige.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Man vil see, hvor vanskeligt det er for en Minister at tilfredsstille de forskjellige Ytringer. Den ærede sidste Taler stemmer imod Forslaget under Nr. 1 og for Forslaget under Nr. 2, fordi han vil have Fundatsen i alle dens Enkeltheder forelagt; flere forskjellige af de andre ærede Rigsdagsmænd stemme imod Forslaget under Nr. 1 og for Forslaget under Nr. 2, fordi de finde, at Forslaget under Nr. 1 har for Meget af Fundatsen i sig. Nogle af de ærede Medlemmer vilde have alle Enkelthederne, Andre sige: Lad os blot blive frie for det, vi forstaae os egentlig ikke noget derpaa. Jeg maa bemærke, at der har været noget sandt Vederqvægende for mig ved at høre den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) særlig omtale den Betydning, der maa lægges paa de Sagkyndiges Mening; det er ikke altid, at man her i Rigsdagen hører de bagved Ministeriet staaende Sagkyndige omtale med en

saadan Velvillie og Tillidsfuldhed som den, der blev udtalt af den nævnte ærede Rigsdagsmand. Jeg skal nu tillade mig at tilføie et Par Bemærkninger i Anledning af Ytringer, der ere faldne idag. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) sagde, at jeg havde erklæret, at jeg kunde gaae ind paa begge Forslagene, da der ikke var stor Forskjel paa dem. Med den ærede Formands Tilladelse vil jeg tage mig den Frihed at oplæse et Par af mine Ord, netop dem, til hvilke han sigter. De lode saaledes: „Jeg vil indrømme, at der i Virkeligheden ikke er nogen overordentlig stor Forskjel mellem de to Forslag, der ere stillede“, og derpaa gik jeg ind paa at udvikle, hvilken Forskjel der efter den hele Betragtningssmaaade maatte ligge i dem. Heraf vil det sees, at Stenograferne ikke have opfattet mine Ord paa den Maade, som den ærede Rigsdagsmand har opfattet dem. — Det bliver meget vanskeligt, isærdeleshed paa Grund af den ærede sidste Talers Ytringer, at samle de forskjellige Anskuelser under noget Hovedpunkt, thi han staaer aldeles forskjellig, han staaer aldeles for sig selv; da Andre sige: Vi vilde ikke have med Lovforslaget og de tvende Forslag at gjøre, fordi de indeholde for Meget af Fundatsbestemmelser, hvorimod han vil have Fundatsen alene gjort gjældende. Jeg skal derfor kun kortelig bemærke, at det hverken er eller kan være min Mening, at Kunstiselskabet skulde berøves Indflydelse paa de almindelige Bestemmelser for Skolen. Jeg anseer det i sin Orden, at Kunstiselskabet faaer Leilighed til at høre sig over alle Reglementer, der vedrøre Skolen; men det, der skal anerkjendes for at være det U hensigtsmæssige, er, at man tager et Selskab til at sætte sig hen og styre en Skole, og det er dette U hensigtsmæssige, som jeg maa imødegaae. Det er jo en Selvfølge, at hvad Medaillerne angaaer, da høre disse under Selskabet, og det er ligeledes en Selvfølge, at Alt, hvad der vedkommer de underordnede Betsjente, henhører under Selskabet, og det er altfaa en ligefrem Selvfølge, hvorledes de af den ærede Rigsdagsmand opfattede Spørgsmaal skulde besvares. Der er sandelig ikke fra Ministeriets Side nogen Begjærlighed efter at